

Pomenek z glasbeno pedagoginjo
Bronko Saxovo

„Pesem sprosti bolečino srca...“

Nova osnovna šola Valentina Vodnika v Zg. Šiški ima zelo akustično urejeno avlo z odrom, kjer so večkrat na leto kulturne prireditve. Zlasti so dobro pripravljeni vokalno-instrumentalni nastopi, ki jih vodi glasbena pedagoginja na šoli tov. Bronka Saxova. Da bi izvedeli, koliko truda in dela je vloženo v take in podobne prireditve, smo se z njo pogovorili.

Bronka Sax

• »Že kot otrok sem vzljubila glasbo. Kjer koli se je kaj slišalo, so me bila sama ušesa. Izredno rada sem nastopala in moja skrita, vroča želja je bila, da bi postala nekoč glasbeni učitelj. Veliko veselje do poučevanja in neizmerna ljubezen do glasbe sta me dokončno navdušila za pedagoški poklic, ki sem se mu posvetila z vsem žarom. Zdaj že trinajsto leto poučujem.«

• »Na osnovni šoli Valentina Vodnika ste se kot glasbeni pedagog zelo uveljavili. Katere panoge glasbe gojite?«

• »Všeč mi je vsaka glasba, ki je dobra, ki je v nekih estetskih mejah. Tista glasba, ob kateri podzavestno čutimo željo — biti boljši. Zato sem z veseljem razširila našo glasbeno dejavnost na vsa področja in smeri. Poleg mladinskega pevskega zbora imam tudi dva razreda blokflavte, mali orffov orkester in nekaj klavirskega pouka. Glasbeno dejavnost smo prav lani razširili tudi na temo povezave z organizacijo »Glasbena mladina«, ki nam prireja na šoli res lepe koncerte. V naši sredi smo imeli čast pozdraviti trio Lorenz in pihalni kvintet RTV. Imamo tudi 150 učencev — naročnikov ča-

sopisa »Glasbena mladina«. Torej je glasbeno življenje pri nas res v polnem razmahu in naša šolska mladina navdušeno sodeluje.«

• »Kateri so vaši redni nastopi ali revije?«

• »Nastopamo zelo veliko. Navadno imam okrog 15 nastopov letno. Poleg rednih šolskih proslav vsako leto nastopamo na reviji »Srečanje mladih pevcev«, sodelujemo s terenskimi organizacijami, z organizacijo Združenja borcev, Rdečega križa, snemamo na radiu in ob zaključku vsakega šolskega leta priredimo celovečerni vokalno-instrumentalni koncert za starše. Lani smo tudi sodelovali z mladinskim pevskim zborom v slovenski Filharmoniji pri izvedbi Bachovega pasiona, kar je bilo za naše pevce res nepozabno glasbeno doživetje.

• »Med draveljskimi pionirji in občani ste poželi veliko priznanj... Boste še naprej sodelovali?«

• »Seveda, z vsem srcem. Vesela sem, da nas ljudje radi poslušajo. Vesela sem, če morem po svojih skromnih močeh dajati, razveseljevati, plemeniti.«

• »Imate še sami kaj dodati?«

• »Da. Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila vsem, ki nam dajejo toliko vsestranske moralne podpore, našemu šolskemu vodstvu, ki ima tako nesebično in plemenito razumevanje za glasbo in seveda vsem ljubeznivim Draveljčanom, ki nas radi poslušajo. Veseli me, da živim in delam v krogu ljudi, ki imajo tako iskren odnos do glasbe! Vsem njim velja še misel, ki jo tolikokrat povem v razredu: pesem sprosti bolečino srca. V težavah življenja je glasba velika uteha.«

Stanko Skočir

NEVAREN PREHOD V DRAVLJAH

Prehod za pešce na Celovski cesti v Dravljah je na zelo neprimernem mestu. Nevarno je za pešce, ki nameravajo potovati proti Šentvidu in Medvodam ter morajo prečkati cesto, da pridejo do postajališča. Mnogi dijaki obiskujejo gimnazijo v Šentvidu, pa tudi nekateri delavci so tam zaposleni.

Sedanji prehod je na takem mestu, da moraš paziti, kako zavijajo avtomobili k desni črpalke, oziroma odhajajo od leve bencinske črpalke. Od leve strani zavijajo na Celovško avtomobili iz Avtotehne in tiskarne, a do desne proti Šentvidu avtomobili iz Sojerjeve ulice.

Zjutraj ob 6. uri, ko prihajajo občani na delo, se nabira na postajališču kar veliko ljudi. Še bolj pa seveda med 14. in 15. uro, ko čakajo na avtobuse za povratek domov.

Razburjenje krajanov je prav upravičeno: zahtevajo, naj bi prehod čez Celovško cesto prestavili nekoliko proti Šentvidu, nekako v sredo med Sojerjevo in Dražgoško ulico!

S. Skočir

GRADITEV STANOVANJ

Na ureditvenem območju v Preski so delavci gradbenega podjetja »Megrad« TOZD »Gradles« Medvode pričeli z graditvijo 250 stanovanj za trg, katera so v večini odkupile medvoške delovne organizacije za svoje delavce. Načrtovana cena za kv. meter je 6.400 dinarjev, po načrtih pa naj bi bilo prvih sto stanovanj vseljivih v aprilu prihodnjega leta.

V KS Zg. Šiška redno pobirajo članarino SZDL

Z milico nad poverjenika...

Pobiranje članarine na območju občinske konference SZDL Ljubljana-Šiška je spet v polnem teku. O tem, kako poteka pobiranje članarine v krajevni skupnosti Zgornja Šiška, smo se pogovarjali s poverjenikom Ludvikom Mramorjem:

• »Kako ste organizirali pobiranje članarine?«

• »Pobiranje gre po starem, preizkušenem receptu. Na področju naše krajevnne skupnosti, ki šteje nad 6 tisoč prebivalcev, imamo 20 poverjenikov. Vrsto let so bile med poverjeniki članice Zveze borcev, ki pa so zaradi boleznih morale odnehati, tako da smo sedaj vključili precej mlajših. Seveda pa moramo vsako leto iskati nove ljudi, predvsem mladince. Občane obiskujemo na domovih ter plačano letno članarino, 12 dinarjev, vpišemo v člansko izkaznico in v knjigo. S pobiranjem zaključimo nekako do 1. maja vsako leto.«

• »Imajo poverjeniki težave s pobiranjem?«

• »V večini primerov ne! Včasih pa se le zgodi, da kakšen »premožen« občan odkloni plačilo, neka občanka pa je celo popoklivala milico. Prav zaradi nezaupanja

nekaterih občanov smo takrat uvedli pooblastilo, sicer pa se stanje iz leta v leto izboljšuje!«

• »Koliko zberete članarine letno ter v kakšne namene jo porabite?«

• »Lani smo zbrali okoli 30 tisoč dinarjev. Denar trošimo po sklepih izvršnega odbora krajevnne konference. Naj omenim, da smo lani del denarja porabili za pogostitev ostarelih članov, za letošnji dan žena pa nameravamo pogostiti aktivne borke.«

• Tako pobirajo članarino v krajevni skupnosti Zgornja Šiška — redno, že dvajseto leto. Verjetno je to edina krajevna skupnost, kjer je pobiranje utečeno in vzorno urejeno. V drugih krajevnih skupnostih pobiranje ne gre tako od rok. Mogoče bi posnemali recept Ludvika Mramorja, čeprav sam trdi, da to ni nič posebnega. Zbrana članarina pa je zelo dobrodošla za delo krajevnih konferenc, saj vemo, da so »proračunski dinarji« vse tanjši. Ali ne?!!

F. Rozman